

en saadan Overenskomst ikke finder Sted, men at de nævnte Baner gjenfaldt indrømme hinandens Funktionærer Fribefordring, hvilket oplyses at være sedvansmæssigt imellem alle Baner i Europa. Det har isvrigt henholdt sig til et Fribefordringsreglement af 4de December 1867, der findes i Betænkningen Pag. 29 til 31. Statsrevisionen udtaler, at dette Reglement skjønnes i flere Henseender at trænge til en Revision, dels for at give enkelte Bestemmelser en skarpere Begrænsning, dels for derigjennem at indskrænke Fribefordringen for flere Personer, og lade den bortfalde for enkelte Personer, der ikke staa i et saadant Embedsforhold til Jernbanerne, at der er Anledning til at give dem Friort, og at der navnlig er Anledning til at fastholde, at Postvæsenet ikke begunstiges til Behyrdselse for Jernbanerne.

Udvalget maa erkjende, at de af Statsrevisionen gjorte Bemærkninger synes begrundede, at dette navnlig gjælder om dens sidste, og at en Revision af Fribefordringsreglementet efter den i 6. Aar indvundne Erfaring maa anses for hensigtsmæssig.

Da Kontoen for Udgifter ved Realisation af de i § 3. B. 1. 3 nævnte faste Eiendomme er belastet med Udgifter, der ikke vedkomme den, hvorom Ministeriet paa Statsrevisionens Forespørgsel havde forklaret, at det var sket, fordi Udgiften dog angik Afhændelse af Domane-eiendomme, og at den under § 2. 11. A. 4 bevilgede Sum af 2,000 Rd. til adskillige og uforudsete Udgifter har vist sig utilstrækkelig, og man derfor i andet Fald havde maattet søge en særskilt Bevilling til disse Udgifters Afholdelse, har Statsrevisionen udtalt, at den ikke kan billige den brugte Fremgangsmaade, at opføre Udgifter paa en Konto, hvor de ikke høre hjemme, for saaledes at undgaa Overskrivelse af den vedkommende Konto.

Denne Udtalelse kan Udvalget ganske tiltræde, baade i dens Almindelighed og i dens Anvendelse paa det foreliggende Tilfælde.

ad § 19. Indenrigsministeriet.

Ved en Brevveksling imellem Ministeriet og Statsrevisionen angaaende den efter Lov af 1ste April 1871 indtraadte Lønningsmaade af Landbohøjskolens faste Lærere er det oplyst, at den Husleiegodtgjørelse til hver af 5 fast ansatte Lærere, der bortfaldt ved den nye Lønningsmaade, altsaa fra 1ste April 1871, første Gang gjaldt for Tidrummet fra 1ste Juli 1858 til 30te Juni 1859; disse Husleiegodtgjørelser ere imidlertid betalte hver af de vedkommende Lærere ved Slutningen af hvert Halvaar, hver Flyttedag med 150 Rd., og den Husleieportion, hvoraf der udbetaltes dem den anden Halvdel i April 1871, gjaldt fra 1ste Juli 1870 til 30te Juni 1871.

Efter Statsrevisionens Opfattelse havde disse Lærere altsaa i Mai og Juni baade erholdt Husleiegodtgjørelse og den ved Lov af 1ste April 1871 givne Erstatning derfor. Paa given Anledning fra Statsrevisionens Side har Ministeriet forklaret, at den stedfundne Udbetaling er i Overensstemmelse med de af Ministeriet i Begyndelsen af Aaret 1859 approberede „Bestemmelser for Friholiger og Udbetaling af Husleieportionerne ved Landbohøjskolen.“ Dertil udtaler Statsrevisionen, at det omhandlede Reglement burde været affattet i Overensstemmelse med de bestaaende Forhold og de givne Bevillinger, og at den begaaede Fejl burde have været rettet ved Anvendelsen af Lov af 1ste April 1871. Den gjør følgende Indstilling til Rigsdagen:

„Det kan ikke billiges, at 5 af Landbohøjskolens fast ansatte Lærere have faaet udbetalt for Mai og Juni Maanedene 1871 saavel Husleieportion som Erstatning derfor i personligt Tillæg.“

Udvalget maa ganske dele den af Statsrevisionen udtalte Opfattelse af dette Forhold og navnlig, at et af Ministeriet approberet Reglement ikke kan forandre en forud given Bevillings Karakter. Den foreslaar dog efter Sagens Beskaffenhed, at Indstillingens Ord: „Det kan ikke billiges“, forandres til „Det kan passere“.

Til den grønlandske Handels Forbrug er der indkjøbt ved Licitation Varer til Beløb 115,341 Rd. 65 ø, medens der uden Licitation er anskaffet for 119,490 Rd. 10 ø. Ministeriet meddeler, at man ogsaa for disse Varers Vedkommende i de sidste 10 Aar har indført en vis Grad af Konkurrence ved at tilstille flere Leverandører Blanketter for Priskvoter til Udfyldning, hvorved der er opnaaet betydelig billigere Priser, samt at man formener, at de Regler, der følges i disse Forhold, kunne trænge til en Revision, hvorom der er indledet Forhandlinger. Udvalget, der er enig heri, haaber, at disse Forhandlinger maa have ført til en større Anvendelse af Licitation ved Tilvoebringelsen af den grønlandske Handels Forbrug.

Statsrevisionen har fremdraget et Exempel paa, at ikke alle Udgifter ved den grønlandske Handel, der vedkomme Finantsaaret, føres til Udgift i det tilsvarende Statsregnskab, men at en stor Del Varer, der udsendes til Grønland, ere anskaffede Aaret forud. Dette ligger efter Udvalgets Anskuelse i Forholdenes Natur og skjønnes heller ikke at medføre nogen Ulempe, naar Regnskabets Afslutning ved Finantsaarets Udløb ledsages, som sker, af en Overfugt over Aktiva og Passiva.

Statsrevisionen har anset det tvivlsomt, om Regjeringen har været berettiget til uden Bevilling at anskaffe Barken „Thorvaldsen“